

В ролята на притворната и цинична братовчедка на Нур е поканена младата актриса Тууче Кумрал. Тя е родена на 19 март 1983 г. в Измир. Изящната красавица завършва Театралния департамент на университета "9 септември" в родния си град.

Името на учебното заведение идва от датата през 1922 г., когато приключва гръцката окупация на Измир. Тууче дебютира в телевизията със сериала „Може ли това сърце да те забрави?“ (2009). „Това беше продукция с толкова реалистична образност, каквато рядко се постига и в киното. Аз играх почти без никакъв грим и се чувствах странно, тъй като промяната на външния вид ми помага да навляза по-лесно в образа“, признава Тууче.

Тя участва в още няколко поредици, преди да бъде поканена за поддържаща роля в историческата кинолента „Изгнание“ от 2013 с Толгахан Сайъшман, който се превъплъщава в образа на беден кипърски турчин, влюбен в богата гръцка девойка през 60-те години на миналия век.

(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

„Когато ме поканиха за ролята, незабавно приех, въпреки че работех в тв сериал в Бурса и нямах време да репетирам. Снимките продължиха само шест дни и тъй като нямам достатъчно опит, режисьорът реши да заснеме сцените ми в хронологичен ред, което рядко се случва в киното, за да мога да изградя образа си последователно. Ролята нямаше много реплики, но беше прекрасна. Суна е мълчалива, красива жена и майка. В телевизията не съм изпълнявала роли на майки", споделя актрисата.

През следващата година ѝ предлагат главната роля в кинолентата „Разказвачът на истории" (2014) с известния ветеран на турското кино Мюнир Джанер . „Запознахме се на първия ден от снимките в курорта Айвалък. Трябваше да играем баща и дъщеря, но отначало не можахме да установим никакъв контакт помежду си, тъй като нямаше време за това. Едва на третия ден аз се хвърлих на врата на Мюнир и го прегърнах. Станахме близки приятели."

(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Известността идва при Тууче с ролята на енергичната и решителна Елмас в „Сега и завинаги". Достатъчно трудно е да си жена в Турция, но за актрисите е още по-тежко.

Жените в турското кино често са представяни като безволеви фигури и жертви дори когато сценарият е написан от жени. Аз обаче въобще не се чувствам безпомощна. Готова съм да споря с режисьора, ако виждането ми за героинята не съвпада с неговите инструкции. Правя своите предложения, дори да не бъдат приети."